KOMISIJOS DELEGUOTASIS SPRENDIMAS (ES) 2016/310

2015 m. lapkričio 26 d.

dėl Japonijoje galiojančios draudimo ir perdraudimo įmonėms taikomos mokumo tvarkos lygiavertiškumo Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/138/EB nustatytai tvarkai

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) ([1]), ypač į jos 172 straipsnio 4 dalį ir 227 straipsnio 5 dalį,

kadangi:

(1) Direktyva 2009/138/EB nustatoma Sąjungos draudimo ir perdraudimo įmonių rizika grindžiama mokumo tvarka. Direktyva 2009/138/EB draudimo ir perdraudimo įmonėms Sąjungoje bus pradėta visapusiškai taikyti 2016 m. sausio 1 d.;

(2) pagal Direktyvos 2009/138/EB 311 straipsnį Komisija taip pat gali priimti toje direktyvoje numatytus deleguotuosius aktus iki jos taikymo dienos;

(3) Direktyvos 2009/138/EB 172 straipsnis susijęs su trečiosios šalies ar jurisdikcijos mokumo tvarkos, taikomos įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra toje trečiojoje šalyje, perdraudimo veiklai, lygiavertiškumu. Nustačius teigiamą lygiavertiškumą, perdraudimo sutartys, sudarytos su įmonėmis, kurių pagrindinė buveinė yra toje jurisdikcijoje, gali būti tvarkomos taip, kaip perdraudimo sutartys, sudarytos su įmonėmis, kurioms leidimas išduotas pagal tą direktyvą;

(4) Direktyvos 2009/138/EB 172 straipsnio 4 dalimi numatoma, kad gali būti nustatytas terminuotas laikinas trečiųjų šalių ar jurisdikcijų, kurių perdraudimo mokumo tvarka atitinka tam tikrus kriterijus, lygiavertiškumas. Nustatytas laikinas lygiavertiškumas galioja iki 2020 m. gruodžio 31 d. ir gali būti atnaujintas ne ilgesniam negu vienų metų laikotarpiui, kaip nustatyta 172 straipsnio 5 dalyje;

(5) Direktyvos 2009/138/EB 227 straipsnis yra susijęs su trečiųjų šalių draudimo įmonių, priklausančių grupėms, kurių pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, lygiavertiškumu. Kai atimtį ir sudėtį leidžiama naudoti kaip konsolidavimo metodą tokių grupių ataskaitoms parengti, teigiamu sprendimu dėl lygiavertiškumo tokioms grupėms leidžiama apskaičiuojant grupės mokumo reikalavimą ir tinkamas nuosavas lėšas atsižvelgti į kapitalo reikalavimų ir turimo kapitalo (nuosavų lėšų) apskaičiavimą pagal Sąjungai nepriklausančios jurisdikcijos taisykles, o ne juos apskaičiuoti pagal Direktyvą 2009/138/EB;

(6) Direktyvos 2009/138/EB 227 straipsnio 5 dalimi numatoma, kad gali būti nustatytas terminuotas laikinas trečiųjų šalių ar jurisdikcijų, kurių perdraudimo mokumo tvarka atitinka tam tikrus kriterijus, lygiavertiškumas. Nustatytas laikinas lygiavertiškumas galioja 10 metų ir jo galiojimas gali būti atnaujinamas;

(7) siekiant įvertinti laikiną lygiavertiškumą pagal Direktyvos 2009/138/EB 172 straipsnio 4 dalį ir laikiną lygiavertiškumą pagal Direktyvos 2009/138/EB 227 straipsnio 5 dalį, reikia atsižvelgti į kelis kriterijus. Šie kriterijai apima kai kuriuos bendrus reikalavimus, ypač dėl galiojančios mokumo tvarkos ir priežiūros institucijos įgaliojimų, išteklių ir atsakomybės. Kiti šių dviejų rūšių lygiavertiškumo kriterijai skiriasi, visų pirma kriterijai, susiję su konvergencija su visiško lygiavertiškumo tvarka, keitimusi informacija su priežiūros institucijomis ir profesine paslaptimi;

([1]) OL L 335, 2009 12 17, p. 1.

(8) Japonijos mokumo tvarka nustatyta Draudimo veiklos įstatyme ir Draudimo veiklos įsakyme su pakeitimais, padarytais 2010 m. Leidimai draudimo įmonėms išduodami pagal išsamią licencijavimo tvarką. Norint užsiimti perdraudimo veikla Japonijoje, būtina ne gyvybės draudimo licencija. Valdymo, rizikos valdymo ir informacijos atskleidimo standartai iš dalies nustatyti Japonijos finansinių paslaugų agentūros (JFSA) priežiūros gairėse. Priežiūros gairės neturi įstatymo galios, bet jų laikymąsi atidžiai stebi JFSA, kuri, jeigu mano esant būtina, turi įgaliojimų imtis taisomųjų veiksmų;

(9) 2015 m. kovo mėn. Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija (EIOPA) pateikė rekomendaciją Komisijai pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ([1]) 33 straipsnio 2 dalį dėl Japonijoje galiojančios perdraudimo ir draudimo įmonėms taikomos reguliavimo ir priežiūros sistemos. Vėliau EIOPA taip pat padėjo Komisijai ir toliau prisidėjo prie Japonijos draudimo sektoriaus vertinimo pagal Direktyvos 2009/138/EB 227 straipsnio 5 dalį. Komisija vertinimą grindė EIOPA pateikta informacija;

(10) Japonijoje veikia nepriklausoma draudimo priežiūros institucija – JFSA, kuri turi reikiamus įgaliojimus ir išteklius savo užduotims vykdyti. 2013 m. JFSA dirbo apytiksliai 100 vien tik draudimo priežiūra užsiimančių darbuotojų, o kiti galėjo būti pakviesti iš kitų organizacijos struktūrų. Tyrimo įgaliojimai apima patikrinimus vietoje, o sankcijos – administracinius potvarkius, kurie gali būti net licencijų atšaukimas ir individualios sankcijos. JFSA taip pat gali pateikti medžiagą prokuratūrai;

(11) draudimo ir perdraudimo įmonės privalo pateikti išsamias ataskaitas JFSA, o JFSA turi plačius įgaliojimus sunkumų patiriančias draudimo ir perdraudimo įmones restruktūrizuoti ar likviduoti ir juos per pastaruosius dešimtmečius veiksmingai naudojo spręsdama kelis labai didelių sunkumų patiriančių gyvybės draudimo įmonių atvejus;

(12) JFSA yra sudariusi ne vieną bendradarbiavimo susitarimą su kitomis priežiūros institucijomis visame pasaulyje. Nuo 2011 m. ji yra pasirašiusi Daugiašalį Tarptautinės draudimo priežiūros institucijų asociacijos susitarimo memorandumą dėl draudimo priežiūros institucijų keitimosi informacija. Ji taip pat yra sudariusi kelis dvišalius ir daugiašalius bendradarbiavimo susitarimus su kitomis priežiūros institucijomis, taip pat keliomis Sąjungos institucijomis;

(13) JFSA darbuotojams taikomi griežti profesinės paslapties reikalavimai. Pagal JFSA taisykles ir praktiką užsienio priežiūros institucijų pateikta konfidenciali informacija tinkamai apsaugoma. Reikalaujama, kad visi esami ar buvę JFSA darbuotojai konfidencialia informacija laikytų bet kokią informaciją, kurią gauna eidami savo pareigas. Dėl neteisėto informacijos atskleidimo gali būti taikomos drausminės sankcijos, vykdomas baudžiamasis tyrimas ir skiriamos bausmės. Su iš užsienio priežiūros institucijų gauta ir konfidencialia pažymėta informacija elgiamasi tinkamai, ir ji bus naudojama tik su užsienio priežiūros institucija sutartais tikslais;

(14) tiek gyvybės, tiek ne gyvybės draudimo įmonių turto vertinimas atliekamas pagal Japonijos bendruosius apskaitos principus. Didžioji turto dalis (bet ne visas turtas) vertinama tikrąja verte. Tam tikromis aplinkybėmis kai kurių klasių turtas (pvz., obligacijos ir paskolos) vertinamas balansine verte. Kai turtas vertinamas atsižvelgiant į įsigijimo savikainą, siekiant nustatyti turimas nuosavas lėšas atsižvelgiama į didžiąją dalį nerealizuoto pelno ir nuostolių. Gyvybės ir ilgalaikio ne gyvybės draudimo techniniai atidėjiniai diskontuojami. Techninius atidėjinius diskontuojant naudojamą diskonto normą periodiškai nustato JFSA. Nuo sutarties dienos techniniai atidėjiniai gali būti pakartotinai įvertinami tik juos didinant (jie niekada nevertinami mažesne negu sutarties dieną įvertinta verte). Taigi į rinkos ir kitus pokyčius (pvz., palūkanų normos padidėjimą), dėl kurių techniniai atidėjiniai būtų sumažinami, neatsižvelgiama. Taip pat reikalaujama, kad kiekvienais fiskaliniais metais draudimo įmonės vykdytų būsimųjų pinigų srautų analizę atsižvelgdamos į techninių atidėjinių tinkamumą ir prireikus kauptų papildomas atsargas;

(15) tiek gyvybės, tiek ne gyvybės draudimo įmonėms gali būti taikomos priežiūros institucijos intervencinės priemonės atsižvelgiant į tris skirtingas apatines ribas, apibrėžtas kaip skirtingi mokumo maržos santykiai (SRM), išreikšti kaip dvigubos nuosavų lėšų sumos ir kapitalo reikalavimo, vadinamo „visa rizika“, santykis. „Visos rizikos“ rodiklis apima draudimo veiklos riziką, palūkanų normos ir rinkos riziką, veiklos riziką ir katastrofų riziką. Vidaus modelius galima taikyti katastrofų ir minimalios garantijos rizikos atvejais. JFSA turi įgaliojimų skirti tam tikras taisomąsias priemones, net jeigu didžiausia apatinė priežiūros institucijos intervencinės priemonės riba (200 % viršijantis SRM) nepažeidžiama, pavyzdžiui, reikalaujant, kad draudimo įmonės priimtų

([1]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

priemones, kuriomis siekiama gerinti jų pelningumo, kredito rizikos, stabilumo ar likvidumo rizikos rodiklius. Kai SRM yra mažesnis negu 0 %, JFSA gali nurodyti visiškai arba iš dalies sustabdyti įmonės veiklą;

(16) pagal įmonės rizikos valdymo planą reikalaujama, kad Japonijos draudimo įmonės riziką valdytų atskirai ir visapusiškai. Reikalaujama, kad draudimo įmonės sistemingai ir visapusiškai vykdytų tinkamą rizikos valdymą. Be kita ko, jos stebėtų, ar sprendžiama atitinkamos rizikos problema, tikrintų kiekybinio vertinimo standartų objektyvumą ir tinkamumą, analizuotų būsimą kapitalo pakankamumą atsižvelgiant į dalykus, susijusius su vidutinės trukmės ir ilgalaike verslo strategija ir verslo aplinka. JFSA taip pat reikalauja, kad draudimo įmonės vykdytų savo rizikos ir mokumo vertinimą ir apie jo rezultatus praneštų direktorių valdybai;

(17) pagal įstatymą reikalaujama, kad Japonijos draudimo įmonės JFSA teiktų pusmečio ir metines veiklos ataskaitas. Be to, reikalaujama, kad draudimo įmonė kasmet parengtų tam tikrų aiškinamųjų dokumentų ir kad su jais būtų galima susipažinti viešai jos pagrindinėje būstinėje;

(18) Japonijos mokumo tvarka plėtojama. 2010 m. nustatyti grupės lygmens mokumo reikalavimai. Nuo 2011 m., kai EIOPA pradėjo vertinti Japonijos priežiūros sistemos lygiavertiškumą pagal Direktyvos 2009/138/EB 172 straipsnį, Japonija vykdo reformas, kurios pagerins jos mokumo tvarką. 2011 m., 2012 m. ir 2014 m. dėl ekonominiu vertinimu pagrįsto balanso parengtos kelios ataskaitos ir atlikti tyrimai vietoje. Svarstomi pakeitimai leidžia manyti, kad būsimais Japonijos mokumo tvarkos pokyčiais bus pasiekta didesnė konvergencija su Direktyva 2009/138/EB;

(19) po šio vertinimo galima būtų laikyti, kad Japonijos draudimo ir perdraudimo mokumo tvarka atitinka laikino lygiavertiškumo kriterijus pagal Direktyvos 2009/138/EB 172 straipsnio 4 dalį ir laikino lygiavertiškumo kriterijus pagal Direktyvos 2009/138/EB 227 straipsnio 5 dalį;

(20) pagal Direktyvos 2009/138/EB 172 straipsnio 5 dalį šiuo sprendimu nustatomas laikino lygiavertiškumo laikotarpis baigiasi 2020 m. gruodžio 31 d.;

(21) pagal Direktyvos 2009/138/EB 227 straipsnio 6 dalį šiuo sprendimu nustatomas dešimties metų laikino lygiavertiškumo laikotarpis,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Japonijoje galiojanti mokumo tvarka, kuri taikoma įmonių, kurių pagrindinės buveinės yra Japonijoje ir kurios reguliuojamos pagal Draudimo veiklos įstatymą, perdraudimo veiklai, laikoma laikinai lygiaverte Direktyvos 2009/138/EB I antraštinėje dalyje nustatytai tvarkai.

Pirmoje pastraipoje minimo laikino lygiavertiškumo galiojimas baigiasi 2020 m. gruodžio 31 d.

2 straipsnis

Japonijoje galiojanti mokumo tvarka, kuri taikoma įmonių, kurių pagrindinės buveinės yra Japonijoje ir kurios reguliuojamos pagal Draudimo veiklos įstatymą, draudimo veiklai, laikoma laikinai lygiaverte Direktyvos 2009/138/EB I antraštinės dalies VI skyriuje nustatytai tvarkai.

Pirmoje pastraipoje minimas laikinas lygiavertiškumas suteikiamas 10 metų nuo 2016 m. sausio 1 d.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje 2015 m. lapkričio 26 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER